

MINIKONFIRMANDER

Gudstjenester

Drama til fastelavns-familiegudstjeneste

Læsning:

Lazarus opvækkelse. fra Anne de Vries børnebibel: (s. 195ff)

Drama:

Døden med blinkende kraniumstav kommer knejsende og selvsikkert gående op gennem midtergangen, mens han skryder som et æsel.

Præst: Hov, du der! Sikke en flot udklædning. Men kan du ikke lige sætte dig sammen med alle de andre og være lidt stille?

Døden (skrydende): Jeg er aldeles ikke klædt ud! Jeg er døden. Det her er et af mine mange makabre ansigter.

Præst: Hmm. Du lyder nu mest som et æsel, der klædt ud, sådan som du skryder.

Døden: Hvis jeg lyder skrydende, er det nok fordi, jeg har god grund til det. Jeg er jo den stærkeste magt i hele verden. Alle ryster jo i bukserne af skræk, bare de ser mig.

Præst: Tja, du er nu heller ikke videre køn.

Døden: Det er da ikke derfor. Det er fordi, det altid ender med, at jeg får ram på dem.

Præst: Du er svær at komme udenom, det skal jeg gerne indrømme. Men det ender da ikke med dig. Du får heldigvis kun det næstsidste ord.

Døden: Nå, det tror du. Du bliver klogere. Vent bare, til det bliver din tur!

Præst: Nej, hørte du ikke efter, da jeg læste fra børnebiblen lige før? Der fik du godt nok ram på Lazarus. Men det endte da med, at Jesus kaldte ham tilbage til livet igen.

Døden: Såh? Endte det der? Hvor er Lazarus så nu?

Præst: Han døde jo igen, da han blev gammel, og så...

Døden (afbryder): Netop! Han døde igen. Jeg fik ram på ham til sidst!

- Præst: Du fik fat på ham, ja. Men du har ikke krammet på ham længere. Kan du huske, hvad der skete med Jesus?
- Døden: Han var ikke så svær at få ram på. Han holdt kun ud i seks timer, da de korsfæstede ham Langfredag.
- Præst: Det er rigtigt. Jesus elskede os mennesker så meget, at han lod sig korsfæste og døde for vores skyld. Og hvad skete der så mere?
- Døden: Det ved jeg da ikke. Han blev vist nok begravet i en eller anden tilfældig klippehule. Den side af sagen interesserer mig virkelig ikke.
- Præst: Interesserer dig ikke, ha! Du vil bare ikke snakke om det. Du er en rigtig dårlig taber, er du! Påskemorgen opstod Jesus fra de døde. Hans kærlighed var langt stærkere end din dræbende magt.
- Døden: Mumle, mumle, mumle.
- Præst: Jeg synes ikke, du skryder så meget mere. Det kan jeg sådan set godt forstå. For Jesus har overvundet dig. Han har for længst befriet Lazarus fra dine kløer. Lazarus er i Guds Paradis nu.
- Døden: Det gider jeg slet ikke at tale om. Og mennesker er heldigvis stadigvæk bange for mig! Det er fordi jeg får ram på dem til sidst. Sådan er det!
- Præst: Du er ikke god til at høre efter, hva? Det er rigtigt, at du får ram på os. Men du er ikke den stærkeste. Jesus har lovet os, at han også befrier os og fører os hjem i Guds Paradis. Du får slet ikke det sidste ord.
- Døden: Mumle, mumle mumle.
- Præst: Nå, nu har du vist ikke mere at sige. Men nu skal du se. Her er en buket påskeliljer. Dem synes jeg, du skal gå rundt med i stedet for den der gyselige stav. Påskeliljer betyder nemlig opstandelse og evigt liv. Tag du dem med i stedet for det skrækkelige dødningehoved. Det ta'r jeg! Værs'go! (Præsten rækker døden en buket påskeliljer og slukker det blinkende dødningehoved.)
- Døden: Mumler stadigvæk, mens han går ud af kirken med bøjet hoved og påskeliljerne i hånden.
- Præst: Farvel. Jeg håber, det varer længe, inden vi ser dig igen.